

Список використаних джерел:

- 1 Валлерстайн И. Интеллектуалы в век перехода / И. Валлерстайн // Социология: теория, методы, маркетинг. – 2002. – № 3. – 42-56 с.
- 2 Павловская, Т. А. С/С++. Программирование на языке высокого уровня [Текст] / Т. А. Павловская. – М. – СПб.: ПИТЕР, 2004. – 460 с.
- 3 Довбуш, Г. Ф. Visual C++ на примерах [Текст] / Г. Ф. Довбуш, А. Д. Хомоненко; под ред. А. Д. Хомоненко. – СПб.: БХВ-Петербург, 2008. – 511 с.
- 4 Рудь Марія Компетентнісний підхід в освіті / Марія Рудь // Вісник Львівського університету – 2006 – № 21. – С. 73-82.
- 5 Стив Макконнелл «Личность программиста» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: <http://habrahabr.ru/post/24564/> [1a].

Драгісва Л.В.

студент,

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

ФОРМУВАННЯ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ В УМОВАХ ГРУПОВОЇ РОБОТИ

Новий освітній стандарт середньої освіти визначив необхідність всесторонньо та гармонійно розвинутої особистості кожного учня [1].

Становлення нової системи освіти вимагає від школи підготовки випускників, здатних швидко адаптуватися до нових життєвих ситуацій, критично мислити, передбачати та вміти розв'язувати створені проблемні ситуації, використовуючи сучасні технології. При цьому важливо бути комунікабельним, вміти колективно працювати в різних галузях, самостійно працювати над розвитком власного інтелекту. Від випускників вищих навчальних закладів реалії сьогодення вимагають нового професійного мислення, компетентності, контактними у різних соціальних групах. орієнтації на внутрішньогрупову діяльність та ін. Означені вимоги пов'язані з необхідністю формування та розвитку критичного мислення. Тож, формування критичного мислення учнів пов'язано не лише з новими задачами, які поставлені перед ЗОШ, а й з тим, що критичне мислення займає суттєве місце в нових, нетрадиційних формах навчання.

Основною метою критичного мислення є розширення мисленевих компетенцій для ефективного розв'язання соціальних, наукових та практичних завдань.

В сучасній школі необхідно перейти до нових ефективних технологій групового навчання, які дозволяють випускникам глибоко адаптуватися до нової системи менеджменту на основі прояву критичного мислення [2, с. 5].

Реалізація групової методики навчання відбувається поступово. На першому етапі діти засвоюють норми спілкування в школі, на уроці, тільки вчаться спілкуватися один із одним.

Поступово діти розуміють, що вони можуть висловлювати думку, при необхідності сперечатися, але тільки нікого не перебиваючи і не ображаючи. Другий етап підготовки – це парна робота. Під час роботи вчитель допомагає парам і фіксує удачі і невдачі в організації. Спочатку вчитель сам каже парам, яким чином вони повинні працювати. Пізніше пари вибирають варіант, виконання завдання якого їм під силу. Пари повинні змінюватися, щоб діти спілкувалися з іншими однокласниками. Але при цьому важливо враховувати психологічні особливості дитини. Не варто садити дітей, які постійно конфліктують один із одним в одну пару. Це може призвести до повної відмови від роботи у парі, а також до конфліктів на

уроці. Найважливішими особливостями цієї форми навчання є мета кожного учня – вчити інших всьому, що знаєш сам; кожен відповідає не тільки за свої знання навчальні успіхи, а також за знання та навчальні успіхи товаришів. Третій етап: групова робота. Цей етап варто починати поступово, орієнтуючись на клас. Важливо грамотно сформувати групи за такими принципами: хаотично, за інтересами, за рівнем пізнавальної активності, за бажанням, випадковим чином, за вибором «лідера», за вибором педагога.

Вдосконалення міжособистісних відносин у класі. Групова форма дозволяє вирішувати і виховні завдання на уроці: це вміння слухати і чути;

- уміння правильно оцінювати діяльність своїх товаришів;
- вміння підкорятися правилам поведінки в групі;
- вміння долати труднощі, конфлікти;
- практикуються контроль і оцінка ситуації;
- можливість рівноправності у розвитку самостійності думки, особистих рис і особистої позиції.

Групова робота необхідна на сучасному уроці в початковій школі, оскільки вона:

- підвищує успішність;
- формує мотивацію навчання;
- може навчити кожного;
- дотримується диференційованого підходу;
- допомагає учню проявити себе;
- зміцнює дружбу і встановлює міжособистісні відносини;
- встановлює психологічний комфорт у колективі.

Групова робота дає великий ефект не тільки в навчанні, а й у вихованні учнів. Учні, які об'єдналися в одну групу, звикають працювати разом, вчать знаходити спільну мову і долати складнощі спілкування. Сильні учні починають відчувати відповідальність за своїх менш підготовлених товаришів, а ті намагаються показати себе в групі з кращого боку. Групова робота знімає внутрішнє напруження школярів, скутість, дискомфорт. Зникає страх виклику до дошки, неправильної відповіді. Навчальний простір стає для дітей місцем творчого польоту, реалізації свого інтелектуального та творчого потенціалу. Систематична організація групової роботи учнів сприяє глибокому засвоєнню навчального матеріалу: учень, промовляючи інформацію, краще їй засвоює. Крім того, робота в групі сприяє виникненню інтересу до процесу навчання, приходить відчуття задоволеності не тільки результатами, але і самим процесом навчання.

Список використаних джерел:

1. Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти [Затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1392] [Електронний ресурс]: Режим доступу <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1392-2011-%D0%BF>. – загол. з екр.
2. Плотникова Н.Ф. Формирование критического мышления студентов вуза в условиях командной формы организации обучения: монография / Н.Ф. Плотникова. – Казань: Изд-во Казан. ун-та, 2015. – 84 с.
3. Кларин М.В. Развитие критического и творческого мышления [Текст] // Школьные технологии. – 2004. – № 2. – С. 3-10.